

прорече за оустановѣніе то на нѣво то свѣщенство. Се и-
сты те Апостолски слова, "Ище оубо совершено
Левитскимъ (или Парвоновимъ, еже есть все едино: и-
во Пароузъ ѿ Левиа произшелъ есть) свѣщенствомъ
было: людіе бо на немъ оузаконени быша, какъ е-
ще потреба по чинѣ Мелхиседековѣ иномѣ востати свѣ-
щенникѣ, а не по чинѣ Пароновоу глаголатиса; ,, (Глав:
3 11.)

Съ тѣмъ свидѣтельства премудрый оучитель силно
оубѣждава, какъ Иудейско то свѣщенство и ѿбръдни
те жѣртви не было возможно да бы были за всегда,
но требовало, по словеса та на свѣтаго Духа, да бы
дали мѣсто съ время на друго по выско свѣщенство
което было по чинѣ Мелхиседековѣ.

Послѣ това Апостолъ Павелъ пристѣпва да изъ-
снѣ, какъ божий вѣчный свѣщенникъ по чинѣ Мелхисе-
дековѣ е спаситель нашъ Господь Исусъ Христосъ,
и какъ въ негово то лицѣ съ испълнило тѣчно подо-
біе то на Мелхиседеково то свѣщенство. Оубѣждава
же Христосѣво то свѣщенство изъ това, зацо то онъ чрезъ
Духа свѣтаго самого себе принеся жѣртва непоро-
чна Богу на крестни-атъ олтаръ, да ѿчисти наша
та совѣсть ѿ мъртвы те дѣла, те есть ѿ грѣхъ атъ,
за дабы моглии да служимъ Богу живѣ и истиннѣ.

Свѣщенство то това назы-
вава вѣчно.

И. Зацо то това свѣщенство не може на никое
друго свѣщенство да даде мѣсто, понеже подобенъ